

23. Prins Mozes

De Israëlieten waren slaven in Egypte, en hadden veel verdriet. Maar op een dag werd er een bijzonder jongetje geboren. Zijn vader en moeder, Amram en Jochebed, hadden al twee kinderen: een jongen en een meisje. Dit derde kindje was zo mooi, dat de Here vast een bedoeling met hem had. Zijn moeder had veel gebeden om bevrijding van haar volk. Daarom luisterde zij niet naar de Farao. Ze verborg hem drie maanden, zodat de soldaten hem niet zagen, en vroeg God om dit jongetje te redden. Opeens wist ze wat ze moest doen. Als de Egyptenaren wilden dat ze alle de baby's in de Nijl gooiden, zou ze haar baby daar ook naartoe brengen. Ze bedacht dat ze een mandje voor hem kon maken, dat als bootje kon dienen. Heel vroeg op een ochtend bracht ze het mandje naar de Nijl, en vroeg God om voor hem te zorgen. Mirjam, het zusje van Mozes, bleef bij de rivier om te kijken waar het mandje heen zou drijven.

Het duurde niet lang, of een Egyptische prinses kwam met haar hofdames naar de rivier om te baden. Zij zag het mandje, en liet een hofdame het uit het water halen. Toen ze de baby zag, pakte ze hem uit het mandje. Ze vond hem zo mooi en lief, dat ze hem wilde aannemen als haar eigen kindje. Ook zij zag meteen dat dit een bijzonder jongetje was. Ze noemde hem Mozes, wat 'uit het water gehaald' betekent. Mirjam was heel blij, en ging naar de prinses om te vertellen dat zij wel een vrouw wist, die voor dit kindje kon zorgen zolang het zo klein was. Mirjam moest haar gaan halen. Snel bracht ze haar moeder bij de prinses. Jochebed mocht voor Mozes zorgen. Blij nam ze hem mee naar huis, en dankte God hiervoor. Ze wist nu zeker dat God een plan had met haar zoon. Na een paar jaar bracht ze hem naar de prinses. Mozes werd als een Egyptische prins opgevoed. Hij kreeg les in alle wijsheid van de Egyptenaren. Hij had het heel fijn in het paleis.

Toch vergat hij nooit dat Jochebed zijn echte moeder was. Vaak ging hij naar het land Gosen, waar zijn volk woonde. Als hij dan zag hoe slecht ze het hadden, werd hij boos en verdrietig. Op een dag ging hij weer kijken hoe het met zijn volk ging. Hij zag dat een Egyptische man een Israëliet sloeg, en werd zo boos, dat hij zich niet meer kon inhouden. Hij sloeg de Egyptenaar zo hard, dat hij dood ging. Zo dacht hij zijn volk te helpen, maar was dat ook zo? Dat lees je de volgende keer.